

Sygn. akt V CZ 46/15

POSTANOWIENIE

Dnia 6 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper (przewodniczący)

SSN Wojciech Katner

SSN Zbigniew Kwaśniewski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa K. G.

przeciwko Z. T.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 6 sierpnia 2015 r.,

zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 20 lutego 2015 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd drugiej instancji, działając na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c., odrzucił skargę kasacyjną pozwanego, uznając, że wbrew wymogowi wynikającemu z art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c. skarga ta nie zawiera uzasadnienia przytoczonej podstawy kasacyjnej, a ogranicza się tylko do przytoczenia tej podstawy.

W zażaleniu zaskarżającym w całości powyższe postanowienie pozwany zarzucił błędne zastosowanie art. 398⁶ § 2 k.p.c. wskutek wadliwego przyjęcia braku uzasadnienia podstawy kasacyjnej.

W ocenie skarżącego, jego pełnomocnicy procesowi przytoczyli podstawę kasacyjną oraz ją należycie uzasadnili, a tak sformułowana podstawa nie stwarza wątpliwości interpretacyjnych, stąd należy uznać, że jest należycie uzasadniona.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wśród niezbędnych elementów skargi kasacyjnej jest m.in. zawarcie w niej uzasadnienia przytoczonych podstaw kasacyjnych (art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c.), a więc wyartykułowanie argumentów mających wskazywać na czym polegało zarzucane naruszenie przez Sąd drugiej instancji przepisu objętego przytoczoną podstawą kasacyjną.

Wymogu tego skarga kasacyjna pozwanego nie spełnia, ponieważ ogranicza się do stwierdzenia, że naruszenie przepisu art. 214 § 1 k.p.c. nastąpiło przez jego niezastosowanie, bez jakiegokolwiek wskazania na czym miałyby polegać wynikające z zarzuconego zaniechania uchybienie Sądu odwoławczego.

Nie jest uzasadnieniem przytoczonej podstawy kasacyjnej powołanie się w pkt II skargi na zdarzenia faktyczne w postaci prowadzenia rozprawy pomimo nieobecności powoda wywołanej chorobą potwierdzoną zaświadczeniem lekarza sądowego. Sformułowanie takie nie wskazuje na to, w jakim zachowaniu Sądu drugiej instancji dopatruje się żalący naruszenia art. 214 § 1 k.p.c. i to w stopniu mogącym mieć istotny wpływ na wynik sprawy, zważywszy zwłaszcza, że nieobecnego na rozprawie apelacyjnej pozwanego reprezentowali jego profesjonalni pełnomocnicy procesowi, obecni na tej rozprawie (k. 538 akt).

W tym stanie rzeczy trafnie uznał Sąd drugiej instancji, że skarga kasacyjna pozwanego nie zawiera w pkt II (k. 568) uzasadnienia przytoczonej podstawy kasacyjnej, a więc niezbędnego elementu tej skargi wymaganego w art. 398⁴ § 1

pkt 2 k.p.c., co uzasadniało jej odrzucenie przez Sąd drugiej instancji na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.